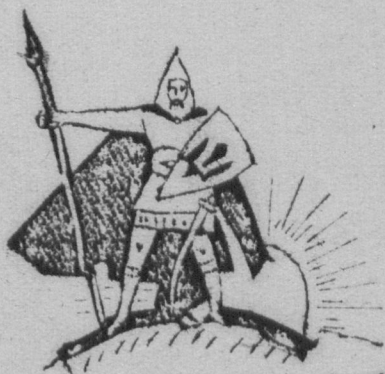


ЗА МАЙБУТНЄ

UKRAINIAN WEEKLY „FOR THE FUTURITY”

І можна смерть лише смертю здолати,
тільки в цім тьмниці буття.
І зерно мусить вмерти, щоб дати
в життєдавчому житті — життя.

С.М.



Р і к II.

СЮОСЕН, 21.КВІТНЯ 1946.

УКРАЇНСЬКИЙ
Б. 259...
МУЗЕЙ-АРХІВ

Ч и с л о 9

В ВОСКРЕСНОЇ УТРЕНІ

Христос воскрес із мертвих,
смерть ю смерть подолав
і тим, що в гробах,
життя дарував.

Хай воскресне Бог —
і розкиляться вороги Його
і хай тікають від лица Його
ненавидні Його.

Як ізгезає дим, нехай ізгезнуть,
як тане віск від огневого жару,
нехай так грішники погинуть
від лица Божого,
а праведні нехай звеселяться.
Цей день, що сотворив Господь,
зрадіймо таї ізвеселімося в нім.

Воскресення день,
просвітімося люди:
пасха, пасха Господня.
Бо від смерти до життя,
із землі на небеса
Христос Бог привів нас,
по побідную пісню співаєм.

Ангел заспівав Благодатній:
Чистая Діво, радуєся!
І це кажу: Радуєся!
Твій син воскрес після трьох днів із гробу.
і померлий вродивгнув —
веселітєся люди.
Світєся, світєся, новий Срусалиме,
бо слава Господня на тобі зас'яла.
Радій тепер і весалися, Сіоне,
о Ти, Чиста, красуйсь, Богородице,
бо повстав, кого Ти породила.

Тілом заснувши, як мертвий,
Царю і Господи,
після трьох днів воскрес еси,
Адама подвигнув еси із глині,
і зничив ти смерть,
Пасха нетлінності
світу сповіня.

Воскресення день,
просвіtimo м ся ми тержеством,
та й один одного обіймим;
і скажам - братам - й тим,
по ненавидять нас,
і простимо усе із Воскресенням.



ЕВАНГЕЛІЯ НА СЛУЖБІ БОЖІЙ

/Ів. I, 1-17/

- I. І споконвіку було Слово, і Слово було в Бога, і Богом було Слово.
2. Воно було в Бога споконвіку.
3. Від нього все повстало, й без Нього ніщо не сталося, по лиш повстало.
4. В ньому було життя, а життя було світлом лю-дей.
5. І світло в темряві світить, та й темрява не прийняла його.
6. І був чоловік, від Бога посланий, ім'я йому Іван.
7. Він прийшов на свідчення, щоб свідчити про світло, щоб усі вірували через нього.
8. Не був він світлом, але мав свідчити про світло.
9. Правдивим світлом, по просвічує кожну людину був той, по мав прийти на світ.
10. На світі був Він, бо й світ повстав від нього, та світ не пізнав його.
11. До своїх був прийшов, та свої не прийняли його.
12. А всім, по прийняли його, Він дав силу дітьми Божими стати тим, по вірують в ім'я його.
13. По не із крові, ані з пожадливості тіла, ні від хотіння чоловічого, але від Бога народи-лось.
14. І слово тілом стало і поміж нами вітало, і ми бачили славу його, славу, як Єдинородного від Отця, повне ласки і правди.
15. Іван про нього свідчить і закликає, кажучи: Це той, про кого я казав. Той, по після мене йде, передо мною був, бо перше був, ніж я.
16. Із його ласкоти ми всі прийняли а то благо-дять за благодаттю.
17. Закон бо Мойсеєм даний, а благодать і правда стала через Ісуса Христа.

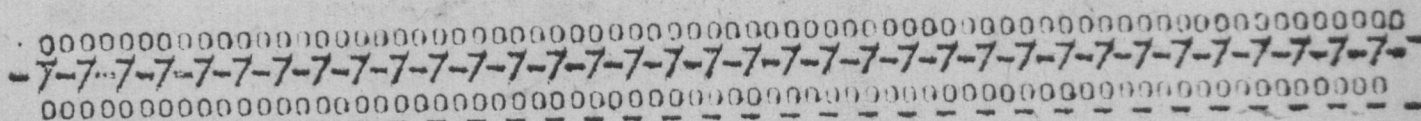
ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОСКРЕСНЄ
ПРАВДА!

Високоповажаного Директора УНРРА-Тім І Пана Майора ГАРТА та всіх його співпрацівників, у праву табору і наших читачів та симпатиків з нагоди ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ, перемоги правди над неправдою, світла над темрявою, добра над злом, вітаємо ширим, українським

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Видавництво

"ЗА МАЙБУТНЄ"



ВОСКРЕСЕННЯ ПРАВДИ

- "Распи! Распи! - колись кричала зловна товпа, домагаючись невинної крові, невинного життя, щоб заглушити свою неспокійну совість. Слово Правди стало для неї небезпечно, треба було його здавити, опльовувати та, опльована, кинути на людський сміх та призи́рство.

І хоч судді не знайшли в ньому вини, обмивчи руки, віддали катам. Хрестна дорога, вистелена терням, повела на Голгофту. І розбепена товпа з призи́рством опльовувала правду. Глумливо сміялась... А коли сотваних цв'ях в'їдався в живе тіло Правди, затанцювали демони зла танок перемоги... У темну, бурхливу ніч... Розшаліла природа поглонула юдине стерво, а зневірені ученики розбіглися, хто куди.

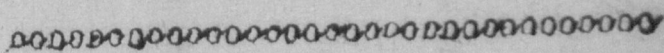
Колісь...
І сьогодні демони зла їддю не навмисті опльовують Правду. І сьогодні: - Распи! - у цілсму світі чутно псклик неспокійної совісті.

У чорну ніч Голгофти хрестами покрилась. А ученики не розбіглися, хто куди, а станули при Правді. І вже не зневіра на їх ли́цях. А тільки надія в серцях, притаєна, мовчить. Надія в світле Воскресення Правди.

І ми віримо, що по терпіннях, по муках, по прини́женні та ганьбі, з розлитої крові встане Правда. Ми віримо, що замарене сонце золотом та жемчугами радість обновленого життя розсипле. Ми віримо, що встане Правда у всій своїй величі, бо її вбити не можуть кати. Бо ми всі віримо, що шлях до Воскресення - шлях крізь кров та згари́ша, шлях терни́стий, шлях мук та Голгофти.

І тому ми віримо, що
Правда воскресне!

Ігор Ромен.



ДЛЯ НАШИХ ДІТЕЙ

Коли більшість дорослих доросло-чок і синів українського народу, до якого долі спливають на віки, не мають якогось свого самозамкненої культурної прагнення свої мають змогу собі почати з звичних у деяких таборах читанок, відірвати їх від книги, кіно, то наша майбутня імперія, наша діти і юнаки, завдячують такій змоги не мають.

А про переважність цієї частини нової української еміграційної еміграції нема по багатьох розсудити.

Нашим дітям, які не мають і того мінімуму культурних набувань, по їх так чи інакше мають зробити те, що на відній землі, дорослі, треба створити всі можливі умови для їхнього розвитку. Це вимагає в них по науковій школі, не приносячи в них до життя, надати провідити тяжку в умовах відірваності від рідної землі і народонаселення, бореться за життя, за місце під сонцем. А щоб вирости з наших дітей виховану, знавця і наслідуючи в культурній культурі, рідна імена великого і многострадального свого народу, мольба, завдання, свідома свої намір-наслідки, повинні бути загартована і вихована дітьми.

Нашим дітям дуже потрібна, на-самперед книга — із кожного пісменств і з усіх галузей людського життя і науки. Потрібна періодика — річні журнали. Потрібні підручники для всіх. Потрібний дитячий театр, музика, балет, усе те і багато більше того, що якимось мірою маємо в різних умовах м. дорослі виглядають в різних землях.

Ця потреба бути особливо очевидна і навіяна, по виконанні їх вимагань від українського громадянства на вигнанні на-гаючи книгу.

Тому го, в початку Опіки українських письменників і журналістів у Карльсфельді діяльність, особливо з усіх таборів українських емігрантів в американській землі з'їзду дитячих письменників, педагогів-вихователів з дитячої

спецтва інших галузей.

З'їзд відбувся в Карльсфельді, в таборі УНРРА 26-27 березня н.р. На з'їзді було присутніх понад 100 делегатів.

З'їзд прослухав низку цікавих і змістовних доповідів про літературу для української дитини, про ілюстрування дитячої книжки, про психологію дитини-читача та інші. Одна з доповідей була багато ілюстрована виставкою зразків мистецьких ілюстрацій дитячої книжки — роботи художника-малювача О. Судомери, С. Козака, Ковчуна та інших і цікавим комплексом художніх малюнків самої дитини від колиски до 10-го року життя.

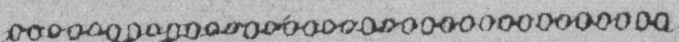
З'їзд ухвалив закликати об'єднання працівників дитячої літератури /ОПДЛ/ імені Л. Глібса, а при об'єднанні організувати видавництво літератури для дітей. Для схвалення до друку всього, призначеного на спомог дітям, ухвалено створити Кваліфікаційну Комісію з представників письменників, музик, малювачів, театру.

В цікавих спогадах про працю в редакції колишнього дитячого журналу "Давночок", виступила на з'їзді відома українська письменниця М. Соколенко.

Зокрема з'їзд ухвалив створити інститут розголосок-читачок літературних творів перед більшими згромадженнями дітей та звернутися до всіх батьків з проханням цильніше спостерігати життя дитини, її ставлення до навколишнього світу, її реагування на просяви життя, особливо на мову, мовні новотвори дітей і т.д. лист із докладним зазначенням найцікавіших для спостереження фактів має бути надрукований і ма-сово розісланий по таборах для батьків української дитини.

Матеріали таких спостережень мають стати джерелом для письменників, по мають писати для дітей.

Ол. Ворон.



У РІЧНИЦЮ СМЕРТИ ВЕЛИКОГО ПРЕЗИДЕНТА

Дня 12 квітня ц. р. минуло сьмнадцять років від дня смерті Великого Президента США Франкліна Д. Рузвельта, /1882 р., від 1908 р. обраний президентом уперше, 1937. В квітні, в 1941 р. у третій частині його біографії подаємо витяги з деяких його промов, що найкраще характеризують його, як людину та політика.

Ред.

Нарід, що не хоче панувати ані свободи, ні прав других народів, не може довго бути сильний та задержати до себе довіру та повагу цих других народів. Гідність і повага ні одного народу не потерпіли через те, що терпеливо шановано права других народів.

Все стає ясним, що мир, вимушений страхом, не має ані виспої ані більшої тривалої вартості від миру, що вимушено мечем.

Не може існувати мир, якщо постійне розпаномення голого насилля витискає панування законності. Мир не може існувати, якщо погрози війни приміняються все, як інструмент державної політики.

Мир не може існувати, якщо розсіяння мільонів безпомічних та переслідуваних мандрівників по цілому світу — мандрівників, що не знають, де б вони могли зложити свою голову, — зроблено планово середником державної політики.

Мир не може існувати, якщо звичайним людям заборонено висказувати свої думки та почування й служити свому Богові.

І мир врешті не може існувати, якщо багатства господарки, що повинні б стати на услуги соціальної та господарчої відбудови, спрямовано на гострий змаг озброєння, що збільшує тільки ненависть та страх і загрожує господарчому добробутові кожного народу з окрема.

Відповідальність урядів у модерній історії ніколи не була ясніша та більша.

Історія останніх років доказує, що розстріли, тюрми та концентраційні табори є не тільки переходовими засобами, але в дійсності самоціллю диктатур. Диктатори можуть говорити про "новий порядок" в світі. Але те, що вони насправді задумують, це нове сживлення дуже старої та найгіршої тиранії — це зн. життя без свободи, без релігії та без надії.

Ніякий нарід в минувшині, сучасності чи будуччині не є покликаний панувати над іншими.

Світ не може почати нічого з народом, що собі привласнює це право, тому що він є числом великий або мілітарно скільний, щоб машерувати до світового панування над другими народами чи расами. Ми віримо, що кожний нарід, навіть найменший, має право на свою власну національність.

Ми є в цьому переконані, що мужі та жінки тих народів, без огляду на їх скількість, мирною працею можуть служити самі собі та світові, якщо вони клопочуться добром широких мас, якщо поправляють їх життєві та здоровні відносини та створюють ринки для свого промислу та господарки. Такою мирною працею кожний нарід може оминати страхіть війни та недюдяності у відношенні людини до другої людини.

Якщо ми хочемо жити в світі, в якому ми могли б свобідно дихати, в світі приязні, свобідно від страху, то всі миролюбні нації мусять спільно напружити всі свої сили, щоб правоті та законності, на яких тільки мир може спокійно спочивати, створити ~~визначення~~ спільно та взаім-

ним порозумінням міжнародні народи мусять виступати проти порушення договорів та проти неповажання людських почувань, що створили со-

годні стан міжнародної анрації та непевності.-

бод.-

ФЛОРЕНЦЮ Б. ЛЯ ГВАРДІЯ, новий Генеральний Директор УНРРА.

Малярська виставка.

Ля Гвардія народився 1882 р. в Нью-Йорку. По короткій часі його батька, що походив з Італії, вернувся зі своєю родиною в Європу. Молодий Ля Гвардія вступає на 19 році життя на працю до американського консульства в Будапешті. Звідок переходить на інші станції, в інших країнах Європи в дипломатичних станціях США та врешті повертається на постійний побут в США і там займається адвокатурою.

На 31 році життя вибирають його продом до американського законодавчого тіла. У першій світовій війні боротися він, як доброволець в одностор. ленту, на Італійським фронті. В останній війні його промови в радіо до італійського народу відіграли визначну роллю для позалоння італійського фашизму.

Ля Гвардія був тричі надпосадником міста Нью-Йорку. На цій становищі мильється він цілий у вир брощі, різучо забирається до викривлення та переслідування корупції, з відлупом ворогом усякої нечесності, а своєю коректною провадкою здобув собі симпатію, пошану та довіру навіть у своїх політичних ворогів. Як надпосадник Нью-Йорку став він зведеною особистістю у цілому світі.

Ля Гвардія є знаний, як ревний працівник, що безупинно та послідовно змагає до раз значеної цілі.

У зв'язку іменування його Генеральним Директором УНРРА, його мрія з перод декількох місяців з допомогою утворення центрів заохочення світа, набирає особливого значення.

В днях 2-7 квітня відбулася в таборі в Фуссені малярська виставка російських образотворчих мистців з ініціативи УНРРА. У виставці взяли участь деякі українські малярі.

У виставці брало участь 12 малярів з кількадесятьма експонатами. Слабо заступлена була мертва природа, а графіка не заступлена зовсім. Над всіми малярськими працями домінують праці мистця маляря Вербицького, що виявив себе майже у всіх ділянках образотворчості і в його тридцятькількох експонатах видно досконалість справжнього майстра, переважно портрету, хоч його квіти та рисунки олівцем це теж дуже вартісні праці. Миле враження викликає теж копія автопортрету Ван Дайка кисти П. Абрамович. Часом краде виконати вдалу копію з архитвору, як невдалий оригінальний твір.

Теж звертають увагу своєю тонкою технікою історичні композиції-мініятури інж. Матушевського. Дуже вдала річ є "Бауер перед хатою" кисти Орехова. Рисунки Пуханова теж заслуговують на увагу. Річка експонатів виставки, це речі слабенькі або зовсім невдалі, але все ж таки деякі автори цих річок при невпинній праці над собою, можуть в майбутньому досягнути успіхи.

Виставка була за мало розрекламована та відчувалося брак каталогу малярських праць.

Не зважаючи на недомагання, все ж таки ця виставка, завдяки УНРРА, що допомогла фарбами та іншим приладдям, це крок вперед.

І кей...

Де кілька слів про переселення еміграцію

В останніх днях надійшли вістки про деякі можливості переселення до американських країн.

Українське Центральне Допомогове Бюро в Лондоні сповідає в своєму складі ч. 3, що його звернулось до держав Південної Америки зі запитанням про можливість переселення українців туди. На це Українське Центральне Допомогове Бюро в Лондоні одержало відповідь /не оказано в обмітєні від яких держав/ що радсприймуть у себе переселенців, але існує одна перешкода: теперішні величезні транспортні труднощі.

Це саме чули ми з радіо-звідомлень пос останнє засідання Ради УНР в Атлантик Сіті, де представники південно-американських держав заявили, що їх держави радо приймуть переселенців, головне селян і різного роду технічних Фахівців.

Вістки, що насіли до іншою дорогою вневияють, що Бразилія, Аргентина, Уругвай приймуть велике число переселенців, головне селян. У тих державах є досить чисельна наша українська еміграція, як в Галіції, так і зі східних областей та Волині. С там українська преса, українські товариства та організації, школи, кооперативи та комітети.

С вістки і з інших південно-американських держав, а то з Чиле, Еквадору та Болівії. Ці держави заявляють, що приймуть не тільки господарських переселенців, але рільників і робітників, при чому відлучають право на організування українських шкіл та товариств. Отже умови є досить легкі.

Дальші вістки насіли з Австралії. Австралійська влада організувала окрему комісію, що має розробити питання переселення біженців з Європи в Австралію.

Відносно цієї колонізації є вже певні дані, а саме: переселенець одержить землю на сплати. Речинець

сплати 10-15 років. Поодинокі родини мають дістати 10-20 гектарів землі. Половина наділеної землі - це вже рілля, частинно управлена, а другу половину поселенець мусить сам собі викорчувати.

У містах переселенці не зможуть поселюватися. Австралія бажає мати переселенців тільки вільників. За це переселенці будуть поселені суцільними національними колоніями зі своїми священниками, школами, установами і т. п. Англійська мова є в усіх школах обов'язковим предметом навчання. Переселенці мають мати законом забезпечену допомогу живим і мертвим інвентарем, засівним зерном та грошовою позикою.

Дня 8. ц. м. почала в Лондоні наради комісія для справ біженців. Ця комісія має зайнятися культурними, господарськими, правними і політичними справами біженців, а також вивчити можливість переселення та допомогти на нових місцях переселення біженцям.

-1в.

oo

Наша пропаганда

в Концентраційнім таборі в Сахсенгавзен.

Під таким заголовком виголосив др. Т. Лапчак 14. березня ц. р. доповідь у Карльсфельді, в якій розповів про свої зустрічі й розмови в концентраційнім таборі Сахсенгавзен коло Оранієнбанму, 30 км. на захід від Берліна, з визначними діячами, дипломатами, письменниками і політиками різних європейських народів. Між знайомими автора доповіді були між іншими такі поляки: рим. кат. єпископ Гороль, з Люблина, ген. Грот Ровецький, один з організаторів армії Крайової, капітан Кунцевіч, бувш. адютант маршала Пілсудського,

проф. Реттінгенр з Варшви, один з членів штабу А. К. З чехів: знаменний письменник Кароль Чапек і майор штабу Коусцілек. З Франції: зі співробіт. Сорбонн Огюст Божі, полк. Д'Опітень і професор поліції з Парижа Кабермонт. З бельгійців: міністр внутрішніх справ Ван ден Нортен. З норвежців: д-р. Селер, шведський урядовець міністерства внутрішніх справ. З останків: вояк, през. Жюлієн Ляро Кабелеро. З масованих: секретар парадки Таа др. Зандер. З Лат-

вії: ген. прокуратор Поставіціус. З Єгипту: принц Єгипту, брат короля Садука Лайже з усіма вичисленими тут та з багатьома іншими мешканцями табору провадив др. Лапіяк розмови про українську справу.

/За "Християнський Шлях"/

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo
25 і 26 квітня відбудеться в таборі Карльсфельдський і основуючі збори Об'єднання українських музик. Ініціативний гурток О.У.М.
oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Музичний театр "Дума"

На цьому місці хочемо поділитися враженнями, які залишило на собі гостювання в нашому таборі цього значного театру "Дума" під художнім керівництвом В. Умара, 8-12 квітня Ц.Р.

Безсумнісно поява в сфері цієї оперної трупи, являє собою небуданню і в культурному відношенні корисне. Адже ж не часто трапляється, щоб наші найширші верги слухачів (навіть інтелігенції) мали нагоду слухати такого вищого реперу, як Ігор Вайферт, до м'як би бути герцогами кожної європейської опери. А в нашій опері стояли на високому мистецькому рівні. Звичайно, тим ми не твердим, що в "Думі" не було жодної навали, хочемо і на них звернути увагу. В меру чоргу цієї навадний вечір-варіанти 12 квітня, це було просто якимсь неперезумінням: під керівництвом оперної трупи, що себе винує, він не повинен був наші місця, — не хочемо про нього й згадувати. В певній репертуар "Думи" входив "Запорожець за Дунаєм" (два вистави) і "Наталка Полтавка" (два вистави).

Ми розуміємо, що таборова сцена дає дуже малі можливості для хоч трохи пристойного оформлення вистав, а проте децо зробити можна, ось наприкм. в ділянці декоративній, або світляних ефектів, як це у нас недавно доказала драматична трупа Блавацького. Крім того в "Думі" відчувається брак сильної руки режисера, черз що декот-

рі сцени, особливо в "Запорожці" були або надто статичні, або навапи — перешаржовані. Так, "Дума" потребує доброго оперового режисера. І врешті слабшим місцем "Думи" є її хор, який треба доповнити і підсилити, особливо чоловічими голосами.

Про всі ці недостачі "Думи" які являються недостачами тільки з погляду високого мистецького рівня, говоримо отверто, бо ми переконані, що такі завваги не пошкодять добрій репутації цілої трупи.

Найбільша сила "Думи" лежить у складі її співаків-солістів, що в оперній трупі і повинно бути. Тут кілька добрих артистів, відомих не зі своєї успішної праці у львівській опері, як наприкм. меццо-сопран Л. Черних, сопран І. Мартинцева, баритон Л. Рейнарович. С артисти і з інших наших великих сцен. Рівнорядною партнеркою згаданого вже Вайферта була Ф. Носова. Крім цих оперових, визначилися це два добрі артисти: В. Умара та Ф. Федорович. Орхестра, зложена з добрих, інтелігентних музиків, чутлива на всі вимоги диригента і на співочі нюанси артистів на сцені, виконала своє завдання як-найкраще. Музичним лідером цього оперового ансамблю і його диригентом є В. Пюрко.

Балетів було два: учнівський, зложена здебільшого з гімназисток Карльсфельдської гімназії і більш професійний, серед якого вибивалася дуже здібна пара танцівників.

Загальні підсумки такі: Музичний театр "Дума", перепровадивши у себе внутрі деякі реформи, то зможе стати навіть репрезентатив-

ною оперою трупю.

Др. В. Лисько.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

"Дума"

про карльсбальдський театр "Дума"

С речі, про які не хотілось би писати та знати важко збути їх мовчанням. Одним з таких речей був виступ музичного театру "Дума" дня 12 квітня в нашому таборі. І хоч нам ВП. панозний рецензент радить та не хоче ним займатися, то ми зі свого боку мусимо ним зайнятися, хоч би тільки коротко.

І хочемо звернути увагу, що Угрєва цього театру, по українці православні з католіки все шанували й шанували - на мійш парадостаньного тямня вального Босту й коли йшли на цей виступ то тільки тому, що їх провід театру впрод вадив у слух, розроблямуввим "Валляки Концерт". Взаперечі, кожний чуючи на испоронних вечорах виступи співачки - солістки, в рідко йшов на цей "Валляки Концерт" та платив 5 Рн. вступу, а дмуз та поважир... гіршого сорту музична з "добрих, породивських творів" з гіршої категорії, инваретав нашою. Дачакова, кож саме й зі окчами. По про змісто про зиконення ексда писати та писати инвар. Один з куплетів співачки навіть на англійській мові /ладі /во чужі рости, бо ми вам на англій мові показуємо нашу культуру.

2/Алема товчальна трупа, до шанує себе і публіку, програму такого вечора дуже старанно підбирає та справляють, а по без смаку мішає "горськ з випусок."

3/Вірино, по кояце було випустити на сцену кілька артистів в гарних національних строях мовчки, щоб чужим рости показати красу наших строяв, як кванти гарне вбраній в народній. стрій артисти співати дуринцю про Свтуха. Але співачки по музично, вбрати артистів у стрій сімаський і баби-сідухи.

4/Тересторіаемо Угрєви всіх українських таборів, щоб випускали до себе на виступи чужі театри, старанно придумуються наперед про-

грамі, особливо таких "Великих Концертів"

5/ОМУС /Об'єднання мистців української сцени/ повинен теж тим "виступом" зайнятися та не дозволити на будуче так пошуквати та проганувати українську сценічну культуру.

Ці намі завваги стосуються тільки до виступу в дні 12 квітня 1946 р.

Ігор Ромєн

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Еміграція до США

Як докэсить ДП-Експрес" ч. II є вже визначено число на в'їзд місьячно до США для кожної держави зокрема. І так для:

Німеччини та Австрії	2 737
Польщі	652
Техасоваччини	287
Угорщини	86
Югославії	84
Литви	38
Гулуанії	35
Истєри	23
Ботанії	11
Болгарії	10

Абсолувати є конечні для о-чоркисної національності власті по-служувуться та визнають місце на-роджонця.

Звертається увагу, по американським консулат не полагоджує ніяких справ для Дп безпосередньо, а тільки через приналежні групи УНРРА

--000--

Згідно повідомлень головної кватири УНРРА кількість ДП дня 14.3.ч.р. вимосили /після державної приналежності:

Польщі в	531 660
литвійців	78 839
литовців	52 835
єстонців	26 948
югославян	21 365
росіян	6 185
інших	110 743
разом	828 605

По раз підкреслюємо, по в числі прим, "поляки" американські власті та власті УНРРА вважають всіх бу-ших громадян Польщі.

--000--

Культурна хроніка:

ВВО повідомляє з Москви: Від революції 1917 р. в Росії вперше почали друкувати біблію. Друк переводить російська православна церква. Віставлення біблії відбувається під наглядом Святого Синоду в друкарнях, по не є державною власністю.

Відділ Преси Військового Правління надало ліценцію на видавництво між іншим д-р. Е. Барашевському з Бад Виртсгофен. Це В-во видає медичні твори та журнал для зубних лікарів.

У Гитлінген номер 77-річний, знаний німецький історик прес. Герман Онкен. Із його праць слід підкреслити біографію Лисалля, далі про Бенетсона та про промічні періоди світової війни. Через свою непримиримо ворожу постанову до гітлеризму прес. Онкен мусів залишити наuczання.

Один з найдавніших медичних журналів на німецькій мові "Віденський Медичний Тижневик" почав наново появлятися друком у Відні. Вік видання зазначено 96.

Німецький драматург Герман Клява викінчив саме дві преси: "Чертовий час" та "Возмезвенна відомія." Другий знову ж німецький драматург Райнріх Шперль викінчив та передав до друку пресу "Білі шати."

Ернст Віхерт передав до друку новий свійвір "Дер Тотенвальд". Є це поетичний цикл життя в концетраційній таборі в Бухенвальді, де він просидів сам довгий час за гітлерівської Німеччини.

Французький археолог прес. Монтегт відкрив золотий сарг, в якому була стара, в парол 6 000 років, мумія та інші предмети незвичайної краси та вартости. В золотому саргу археологи відкрили ще другий срібний сарг, в якому саме була примічена сама мумія. Сарги та інші

цінні знахідки мають бути передані до Єгипетського Музею. Монтегт ствердив, що мумія є вже ушкоджена, а натомість інші знайдені предмети в цілковито доброту стані. Лице мумії було прикрито золотом маскою, а пальці в руках та ногах закінчені тем золстом. Крім цього в саргу знайдено ще золоті статуетки різних поганських божків тих часів та золоті й з плетини начиння.

oo

Власна домівка Видавництва

Шойно перед декількома днями В-во "За Майбутнє", яке тихо проіснувало майже вже рік в року, одержало власне приміщення, коє в Б. блоку, в підвалі ч. 32. Там миє своє приміщення Редакція та Адміністрація. Адміністрація чинна кожного дня, коім свят та неділь, в год.: 9-12, 15-18.

В адміністрації можна замовляти всю українську та чужу пресу, як такою можна набувати по нормальних цінах різні книжки, шестівки та інше.

Приймається підписку на тижневик "За Майбутнє" та іншу українську пресу.

На складі є обмежена скількіоть підручників історії України та курсів історії.

Сталі нові відборні можуть в Адміністрації переглядати собі пресу, яка прозначена тільки для звитку Редакції.

В-во "За Майбутнє"

oo

Видав: СУНЦ. Редагує: Колегія
Адреса Редакції та Адміністрації:
Табір Фессен, блок Б, підвал ч. 32
With permission of JNRWA, Team 1
October 1945

oo

oo